

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Confant, in S. G.

ΑΣΜΑΤΑ ΜΟΝΟΦΩΝΑ

ΤΕΥΧΟΣ Α.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,,
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 46

1937

12007

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΑΣΜΑΤΑ ΜΟΝΟΦΩΝΑ

ΤΕΥΧΟΣ Α'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 46

1937

Tὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν
σφραγῖδα τοῦ ἐκδότου.

Αρρενόπουλος

ΠΙΝΔΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Α Σ Μ Α Τ Α	Σελις	ΠΟΙΗΤΗΣ	ΣΥΝΘΕΤΗΣ
Αριθ.			
1 Δοξολογία	1		
2 "Άγιος, ἄγιος . . .	3		
3 Σέ νύνομεν . . .	4		
4 "Ἄξιόν ἐστιν . . .	4		
5 *Απολυτίκιον τῆς Πεντηκοστῆς	6		
6 *Απολυτίκιον τῶν Χριστουγέννων	6		
7 Κοντάκιον τῶν Χριστουγέννων	7		
8 *Απολυτίκιον τῶν Θεοφανείων	8		
9 *Απολυτίκιον τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν	9		
10 Κύριε τὸν δυνάμεων . . .	11		
11 Κοντάκιον τῶν Χαιρετισμῶν	12		
12 *Απολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ	13		
13 *Ἐπιταφίου { "Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ . . . Θρήνου } "Ἄξιόν ἐστι . . .	14 15		
14 *Απολυτίκιον τῆς Ἀναστάσεως	15		
15 > τῆς ἑορτῆς τοῦ Σταυροῦ	16		
16 > τοῦ "Άγιού Δημητρίου	16		
17 Θεὲ τὴν προσευχή μας . . .	17	A. Παναυλῆς	A. Ἀργυρόπουλος
47 Θεὸν ὑμνήσωμεν (κανὼν τρίφ.)	43	Μετάφρ. A. Ἀργυροπούλου	
Β. ΠΑΤΡΙΣ			
18 *Ἡ κλέφτικη ζωὴ	18-	Δημώδες	Δημώδες K. Ψάχου
19 Τὰ κλεφτόπουλα	19	>	> > >
20 Οἱ κλέφτες τοῦ Βάλτου	19	>	> > >
21 *Ο Νικοτσάρας	20	>	> I. Πρωΐου
22 Οἱ Κολοκοτρωναῖοι	21	>	> > >
23 *Ἡ συμβούλη τοῦ Γέρω κλέφτη	22	>	> K. Ψάχου
24 *Ο ἀητός	23	>	Δημώδες
25 Σαράντα παλλήκαρια . . .	24	>	Δημώδες I. Πρωΐου
26 Βασιλικὴ προστάτει . . .	25	>	> N. Λάβδα
27 *Ο Χρόδης τοῦ Ζαλόγγου	26	>	> K. Ψάχου
28 *Ο πλάτανος	27	>	> K. Παπαδημητρίου
29 *Ἡ λασφίνα	28	>	> I. Σακελλαρίδου
30 Στὰ κανόνια	29	Δ. Λαυράγκας	Θ. Ζωϊόπουλος
31 Τὸ πατρικὸ σπίτι	30	I. Πολέμης	A. Ἀργυρόπουλος
32 Νοσταλγία	31	Δημώδες	Δημώδες A. Ζήκου
33 Μέσα μας βαθειά γιὰ Σένα . . .	32	Σ. Σπεράντσας	A. Ἀργυρόπουλος
Γ. ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΖΩΗ			
34 Τῆς "Ἄρτας τὸ γιοφύρι	33	Δημώδες	Δημώδες K. Ψάχου
35 *Ἡ λυγερὴ	34	>	> K. Παπαδημητρίου
36 Τὸ λένν' οἱ κούκκοι . . .	34	>	> N. Λάβδα
37 Τὰ πήγανε τὰ πρόβατα . . .	35	>	> > >

Α Σ Μ Α Τ Α	Σελίς	ΠΟΙΗΤΗΣ	ΣΥΝΘΕΤΗΣ
*Αριθ.			
38 Μέ τοῦ Μαγιοῦ τὶς μυρωδιές . . .	36	Δημόδες	Δημώδες
39 Λαλούδι τῆς Μονεμβασιᾶς . . .	36	»	Δημώδες Θ. Παπαστυρούλου
40 Ἡ ἀνεμῶνες ἄνθισαν	37	I. Γιαννούκος	Α. Ἀργυρόπουλος
41 Οἱ φαράδες	38	Σ. Σπεράντσας	Ξ. Ἀστεριάδης
42 Τὸ τριανταφυλλάκι	39	Α. Βλαζός	F. Schubert
43 Ὁλυμπιακὸς ὕμνος	39	Κ. Παλαμᾶς	Σ. Σαμάρος
44 Σηκωθῆτε παιδιά . . . (κανὼν δίφ.)	42	Μετάφρ. Α. Ἀργυροπούλου	J. Wachsmann
45 Βουτέσε δ ἄσπρος μῆλος . . . (κανὼν δίφ.)	42	»	
46 Τῆς ζωῆς ὁ τροχός . . . (κανὼν δίφ.)	43	»	
48 Ἄς βαδίσομε ζωηρά (κανὼν τριφ.)	44	»	
49 Τὸ ρολόγι . . . (> >)	44	»	
50 Παιδιά ἐμπρόδες ξυπνήστε . . . (κανὼν τριφ.)	44	»	
51 Βαδίζω θαρρετά . . . (κανὼν τριφ.)	45	»	J. Haydn
52 Τὸ φτωχό μου καλυβάνι . . . (κανὼν τριφ.)	45	»	F. Silcher
53 Γιὰ τὴν ἐκκλησιά ἡ καμπάνα . . . (κανὼν τριφ.)	45	»	K. Schulz.
54 Φεγγεὶς ὁ χειμῶνας (κανὼν τετράφ.)	46	»	
55 Ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ μας . . . (κανὼν τετράφ.)	46	»	
56 Ἡσυχά κοιμήσου (κανὼν τετράφ.)	46	»	M. Frey
57 Ποι θὰ βρῶ τὴν εὐτυχία . . . (κανὼν πεντάφ.)	47	»	J. Haydn
58 Φαιδρό τραγούδι ἄς ποῦμε . . . (κανὼν δύταφ.)	47	»	M. Hauptmann

Τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ πέριερχόμενα ἄσματα, κατὰ τὸ εἶδος ἢ τὴν χορηγιμοποίησιν αὐτῶν εἰς τὰς ποικιλὰς σχολικὰς ἀνάγκας κατατάσσονται εἰδικώτερον ὡς ἔξης:

Ἐκκλησιαστικά: τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16.

Προσευχαῖ: τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, 4, 5, 10, 17, 47.

Πατριωτικά ἐν γένει: τὰ ὑπ' ἀριθ. 11, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33.

Ἀσματα τῆς Σημαίας: τὰ ὑπ' ἀριθ. 33

Ποικίλα: 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58.

Ἐμβατήρια: τὰ ὑπ' ἀριθ. 30, 33, 48.

Δημώδη: τὰ ὑπ' ἀριθ. 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 39.

Χορευτικά: τὰ ὑπ' ἀριθ. 18, 19, 20, 23, 27, 28, 38, 39.

Γυμναστικά: τὰ ὑπ' ἀριθ. 43.

Κανόνες: τὰ ὑπ' ἀριθ. 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58.

ΣΗΜ.—Είς τινα ἄσματα δὲν ἀνσφέρεται ὁ ποιητὴς ἢ συνθέτης, διότι οὗτοι είναι ἄγνωστοι.

1. ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΣΥΝΤΟΜΟΣ.^[1]

Διασκευή: Κ. Παπαδημητρίου.

Μέτροια.

A' *f*

Δό - ξα σοι τῷ δεί - ξαν -
τι τό φῶς, δό - ξα ἐν ὑ - ψί - στοις θε -
ῷ καὶ ἐ - πί γῆς εἰ - ρή - νη,
ἐν ἀν - θρώ - ποις εύ - δο - κί - α.

B' *f*

'Υ - μνοῦ - μέν σε, εύ - λο - γοῦ - μέν
σε, προσ - κυ - νοῦ - μέν σε, δό - ξο - λο - γοῦ - μέν

[1]. Η Δοξολογία αὕτη είνε εἰς ἡχον πλάγιον Δ'. (ΝΤΟ μείζονα). Περί ἡχων τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς ἴδε εἰς «Τεῦχος Γ' Μουσικῆς Ἀγωγῆς» Α. Ἀργυροπούλου.

Εἰς τὰ βιβλία «Ἀπόλλων» καὶ «Τεῦχος Β' Μουσικῆς Ἀγωγῆς» Α. Ἀργυροπούλου, ὑπάρχει καὶ ἄλλη Βυζαντινή Δοξολογία ἐκτενεστέρα, κατάλληλος διὰ μαθητάς ἀνωτέρων τύχεων.

Σε, εύ - χα - ρι - στοῦ - μέν Σοι,
 δι - α τὴν με - γά - λην Σου δό - ξαν.
f
 Πρόσ - δε - ξαι τὴν δέ - η - σιν ή -
 μῶν ὁ κα - θή - με - νος ἐκ δε - ξι - ων
 τοῦ Πα - τρός καὶ ἐ - λέ - η - γον ή - μᾶς.
mf
 Εύ - λο - γη - τός εἰ Κύ - ρι - ε, ο Θε -
 ός τῶν Πα - τέ - ρων ή - μῶν, καὶ αἱ - νε -
f, >
 τὸν καὶ δε - δο - ξα - σμέ - νον τό ὅ - νο -
 μά Σου είς τούς αἱ - ω - νας, ἀ - μήν.
f
 Πα - ρά - τει - νον τό ἔ - λε - ὁς Σου

mf

τοῖς γι - νώ - σκου - σί Σε. "Α - γι - ος ó θε -
 óς, ἄ - γι - ος, i - σχυ - ρός, ἄ - γι - ος, ἄ -
 θά - να - τος, é - λε - η - σον ἡ - μᾶς.

Παρατηρήσεις ἐπί τῆς Δοξολογίας.

1. Ἐπειδὴ, χάριν εύχολίας τῶν μαθητῶν, ἡ ἀνωτέρω δοξολογία ἔφρυθμίσθη εἰς μέτρον $\frac{2}{4}$ (ἀντὶ $\frac{3}{4}$ καὶ $\frac{2}{3}$) συνιστάται, ὅπως κατά τὴν ἐκτέλεσιν τονίζωσιν οἱ μαθηταὶ τὰς τονιζομένας συλλαβὰς τῶν λέξεων, οὐχί δέ καὶ τὰς ἀτόνους, καὶ ἂν ἄ - κόμη συμπίπτωσιν εἰς ισχυρά μέρη τῶν μέτρων.
2. Ὡς πρὸς τὴν ρυθμικὴν ἀγωγὴν ἡ Δοξολογία εἰς μὲν τὰς ἑθνικάς ἑορτάς ἐκτελεῖται εἰς βραδυτέραν ἀγωγὴν, εἰς δὲ τὰς πρωινάς προσευχάς τῶν μαθητῶν καὶ τὰς συντόμους σχολικάς ἑορτάς εἰς ταχυτέραν.

2. ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ...

*Μεταγραφή καὶ ρυθμική διασκευή
Κ. Παπαδημητρίου.*

Α - γι - ος, ἄ - γι - ος, ἄ - γι - ος, Κύ - ρι - ος
 Σαββα - ώθ, πλή - ρης ó ού - ρα - νός καὶ ἡ γῇ τῆς

δό - ξης Σου. Ωσα_νά _έν τοῖς ύ_ψι_ στοις, εύ _λο_γη_
 μέ νος ὁ _έρ - χό - με - νος _έν ό_ νό - μα τι Ku_
 ρι - ου, ώσα_νά _ό _έν τοῖς ύ - ψι - στοις.

3. ΣΕ ΥΜΝΟΥΜΕΝ...

*Μεταγραφή και ρυθμική διασκευή
Κ. Παπαδημητρίου.*

'ολίγον ἀργά.

Σὲ ύ - μνοῦ - μεν, Σὲ εύ - λο - γοῦ - μεν,
 Σοὶ εύ - χα ρι - στοῦ - μεν, Κύ - ρι - ε,
 καὶ δε - ó με - θά Σου ό θε - óς ή - μῶν.

4. ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ...

*Μεταγραφή και ρυθμική διασκευή
Κ. Παπαδημητρίου.*

Λίγο γοργά.

"Α - ξι - óν ε - στιν ώς α - λη - θῶς μα - κα -

Ρί - ζειν Σέ τὴν θε - ο - τό - κον,
 τὴν ἀ - ει - μα - κά - ρι - στον καὶ πανα - μώ - μη -
 τον καὶ μη - τέ - ρα τοῦ θε - οῦ ἥ - μῶν.
sforzando
 τὴν τι - μι - ω - τέ - ραν τῶν χε - ρου
 βίμ καὶ ἐν - δο - ξο - τέ - ραν ἀ - συγ -
 κρί - τως τῶν *sforzando* Σε - ρα - φείμ,
 τὴν ἀ - δι - α - φθό - ρως θε. ὄν λό -
 γον τε - κοῦ - σαν, τὴν ὄν - τως θε - ο -
 τό - κον *sforzando* Σε - με - γα - λύ - νο -
 μεν.

5. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Μεταγραφή και ρυθμική διασκευή
Κ. Παπαδημητρίου.

Εύ_λο_γη _ τός εῖ χρι_στέ ὁ θε_ -
 ος ḥ _ μῶν, ὁ παν_σό _ φους τούς ἀ_λι_ -
 εἰς ἀ_να _ δεί _ ξας, κα_τα _ πεμψας αὐ_ -
 τοῖς τό _ Πνεῦμα _ τό _ 'Α _ γι _ - ον, καὶ
 δι' αὐ _ τῶν τὴν οἰ_κου_μέ_νην σα_γη _ νεύ _ σας.
 Φι _ λάν _ θρω _ πε, δό _ ξα _ Σοι.

6. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Μεταγραφή και ρυθμική διασκευή
Κ. Παπαδημητρίου.

'Η γέν_νη _ σίς Σου, Χρι_στέ ὁ θε_ - ὁς ḥ'

μῶν, ἀ - νε - τει - λε τῷ κό - σμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς
 γνῶ - σε - ως· ἐν αὐ - τῇ γάρ οἱ τοῖς ἀ - στροισλα -
 τρεύ - ον - τες θύ - πὸ ἀ - στέρος ἐ - δι - δά - σκον - το
 Σὲ προσκυ - νεῖν τὸν θύ - λι - ον τῆς δι - και - ο -
 σύ - νης, καὶ σὲ γι - νώ - σκειν ἐξ θύ - ψους ἀ -
 να - το - λήν. Κύ - ρι - ε, δό - ξα Σοι.

7. KONTAKION TON XRISTOURGENNON.

Μεταγραφή και' ρυθμική διασκευή
Κ.Παπαδημητρίου.
ολίγον ἀργά.

Η Παρ - θε - νος σὴ - με - ρον, τὸν θύ - πε -
 ρού - σι - ον τί - - κτει, και ή γῆ τὸ
 σπή - λαι - ον, τῷ ἀ - προ - σί - τῷ προ - σά -

γει. Αγ - γε - λοι με - τά ποι - μέ

νων δο - ξο - λο - γοῦ

σι - μά - γοι

δέ με τά α - στέ - ρος ó - δοι - πο - ροῦ

σι - δι' ḥ - μᾶς γάρ ε - γεν - νή - θη παι - δί - ον νέ -

ον, ó πρό αι - ώ - νων θε - óς.

8. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ.

*Μεταγραφή κοι' ρυθμική διασκευή
Κ. Παπαδημητρίου.*

Εν Ι - ορ - δά - νη βα - πτι - ζο -

μέ - νου Σου Κύ - ρι - ε, ḥ τῆς Τρι -

ά - δος ἐ - φα - νε - ρω - θη προσ - κύ - νη -

σις τοῦ γάρ γεν - νή - το - ρος ḥ φω -

νὴ προσεμαρτύρει Σοι, ἀγαπητὸν σε υἱόν ὁ νομάζουσα· καὶ τὸ
 πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς ἐβεβαιῶντος λόγου τὸ ἀσφαλές.
 Οὐ επιφανεῖς, Χριστὲ ὁ θεός, καὶ τὸν
 κόσμον φωτίσας δόξα Σοι.

9. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ.

Μεταγραφή καί ρυθμική διασκευή
Κ. Παπαδημητρίου.

Τούς τρεῖς μεγίστους φωτῆρας τῆς τρισηλίου θεότητος, τούς τὴν
 οἰκουμένην ἀκτίσι δογμάτων

θεί - ων πυρ σεύ σαν τας, τους
 με - λιρ - ρύ - τους πο - τα - μούς τῆς γο -
 φί - ας, τούς τὴν κτί - σιν πᾶ - σαν θε -
 ο - γνω - σί - ας νά - μα - σι κα - ταρ -
 δεύ - σαν - τας, Βα - σί - λει - ον τὸν
 μέ - γαν, καὶ τὸν θε - ο - λό - γον Γρη -
 γό - ρι - ον, σύν τῷ κλει - νῷ Ἰ - ω -
 ἀν - νῇ, τῷ τὴν γλῶτ - ταν χρυ - σορ -
 ρή - μο - νι, πάν - τες οἱ τῶν λό - γων αὐ -
 τῶν ἐ - ρα - σται συ - νελ - θόν - τες

10. KYRIE TΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ...

ΜΕΛΩΔΙΑ ΕΝΝΗΜΕΙΑΣΤΙΝ.

Μεταγραφή: Φ. Ταμπουρᾶ.

Ἄργα.

Κύ - ρι - ε τῶν δυ - νά - με - ων, μεθ' ἡ -
 μῶν γε - νοῦ ἄλ - λον γάρέκ - τὸς Σοῦ βο. η -
 θὸν ἐν θλίψε. σιν οὐκ ἔ - χο - μεν. — Κύ - ρι - ε
 τῶν δυ - νά - με - ων, ε - λέ - η - γον ἡ - μᾶς.

11. KONTAKION TON XAIPETISMON.

Μεταγραφή και ρυθμική διασκευή
Κ. Παπαδημητρίου.

A

Τη ύπερ μάχω στρατη γῷ τὰ νικη

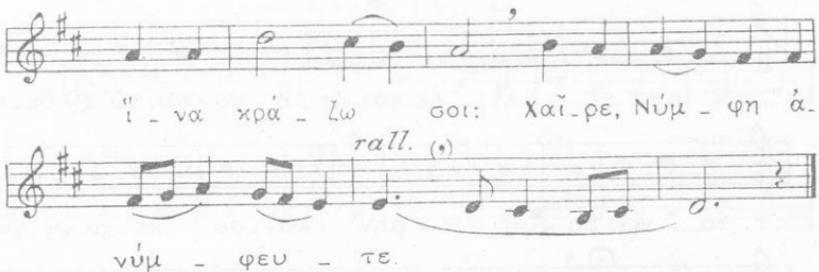
B

τῆ - ρι - α, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρι - α - α ἀναγράφωσοι ή πόλις Σου, Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχη - τον ἐκ παντούων με κινδύνων ἐλεύθερω - σον. "Ινα κράζω σοι. Χαιρε, Νύμψη ἀνύμψευτε.

, B

Σημ. Έάν τό ἄσμα τοῦτο φαλῇ ἐν τῷ Ναῷ ἀπὸ τοὺς μαθητὰς δημημένους εἰς δύο χορούς (δίχορον), ὁ αἱ χορός (δεξιός), θά ἔκτελεσῃ τὰς διὰ τοῦ Α σημειουμένας φράσεις, ὁ δέ β' (άριστερός) τὰς λοιπάς (Β).

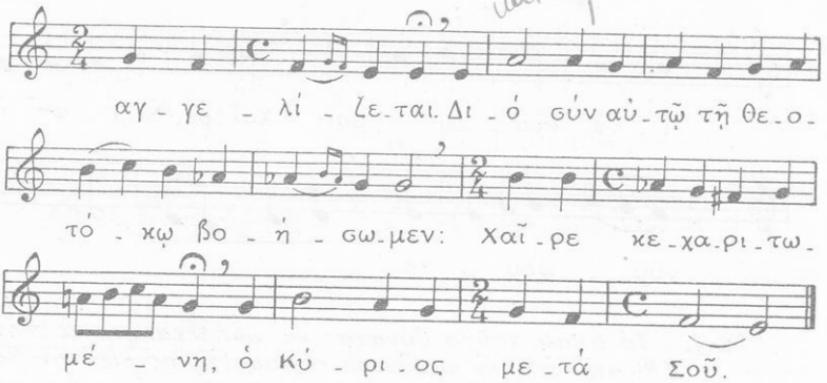
Έάν τό ἄσμα ἔκτελεσθῇ τρίς, φάλλεται μίαν φοράν ὀλόκληρον ἀπό τὸν δεξιόν χορόν, δευτέραν φοράν ὀλόκληρον ἀπό τὸν ἀριστερόν καὶ τὴν τρίτην φοράν πάλιν ὀλόκληρον ἀπό τὸν δεξιόν μὲ τὸ ἔξης τέλος:

Σημ. Τό αἶσμα τοῦτο μύναται νά ψάλλεται κατά τὴν Ἐθνικὴν ἑορτὴν ὡς ὑμνος εὐχαριστήριος εἰς τὴν θε-
οτόκον ἐπί τῇ ἀπελευθερώσει τῆς Πατρίδος, διό κα-
τατάσσεται καὶ εἰς τὰ πατριωτικά ἄσματα (ἴδε πί-
νακα περιεχομένων).

12. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Μεταγραφή καὶ ρυθμική μίασκευή
Κ. Παπαδημητρίου.

13. ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΘΡΗΝΟΥ ΕΓΚΩΜΙΑ.¹

Μεταγραφή καὶ ρυθμική διασκευή

Κ. Παπαδημητρίου.

ΣΤÁΣΙC A!²

Ἡ Ζω - ἥ εν τά - φῳ κα - τε -
 τέ - θης Χρι - στέ, καὶ ἄγ -
 γέ - λων στρατι - αὶ ἐ - ξε - πλήτ - τον - το,
 συγ - κα - τά - βα - σιν δο - ξά - ζου - γαι τὴν Σῆν.

1.) Τὸν Γ' στάσιν τῶν "Ἐπιταφίου θρήνου ἔγκωμιών" (Αἱ γε -
νεαὶ πάσαι...) ἵδε εἰς τὰ βιβλία "Ἄγματα δίφωνα, Τεῦχος Α'" καὶ
"Ἄγματα τρίφωνα, Τεῦχος Α'." Α. Ἀργυροπούλου.

2.) Πρός τὸ παρατιθέμενον ἐνταῦθα μουσικὸν κείμενον δὲν
συμφωνοῦν ὅλαι αἱ στροφαὶ ἐκάστης στάσεως. Ἐπομένως
πρέπει νά ψάλλωνται υπό τῶν μαθητῶν μόνον αἱ συμφω -
νοῦσαι πρός τὸ μουσικὸν τοῦτο κείμενον στροφαῖ. Διὰ τὰς

ΣΤΑΣΙΣ Β!

A - xi - ón é - gti με - γα -
λύ - νειν Σε τὸν ζω - o - δό - την, τὸν ἐν
τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖ - ρας ἐκ τεί - ναν - τα,
καὶ συν - τρί - ψαν - τα τὸ κρά - τος τοῦ ἔχ - θροῦ.

14. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Μεταγραφή καὶ ρυθμική διασκευή
Κ. Παπαδημητρίου.

Χρι - στός ἀ - νέ - στη ἐκ νε -
χρῶν, θα - νά - τω θά - να - τον πα -
τή - σας, καὶ τοῖς εν τοῖς
μνή - μα - σι ζώ - ἡν χα - ρι - γά - με - νος.

λοιπάς στροφάς ή μουσική τροποποιεῖται καταλλήλως ύπό του
διμάσκοντος.

15. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

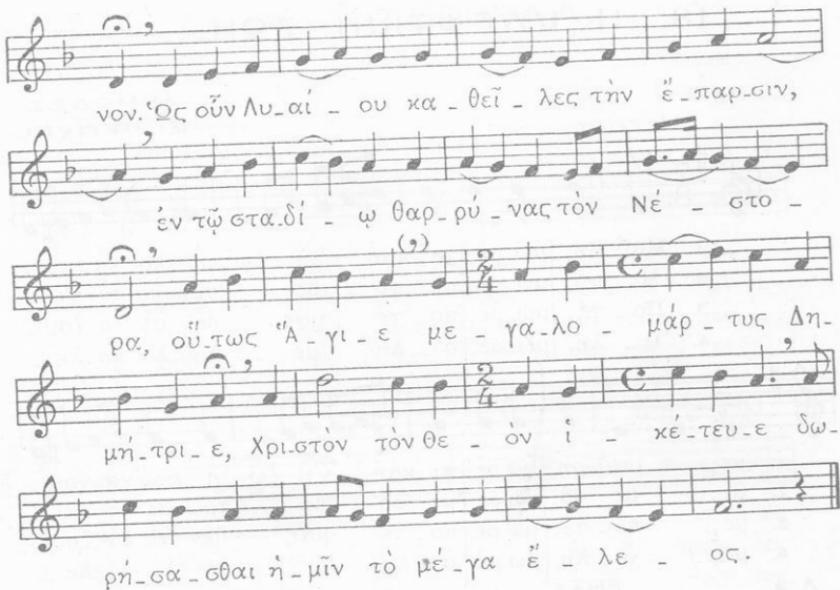
Μελωδική καὶ ρυθμική διασκευή
Κ. Παπαδημητρίου.

Σῶ_σον κύ_ - ρι_ - ε τὸν λα_όν σου,
καὶ εὐ_ - λό_ - γη_ - σον τὴν κλη_ - ρο_ - νο_ - μί_ - αν σου,
νι_ - κας τοῖς βα_ - σι_ - λεῦ_ - σι κα_ - τά βαρ_ - βά_ -
ρων δω_ - ρού_ - με_ - νος, καὶ τὸ σὸν φυ_ - λάτ_ - των
δι_ - ἀ τοῦ Σταυ_ - ροῦ Σου πο_ - λί_ - τευ_ - μα.

16. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Μελωδική καὶ ρυθμική διασκευή
Κ. Παπαδημητρίου.

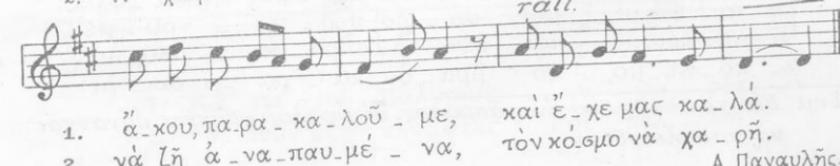
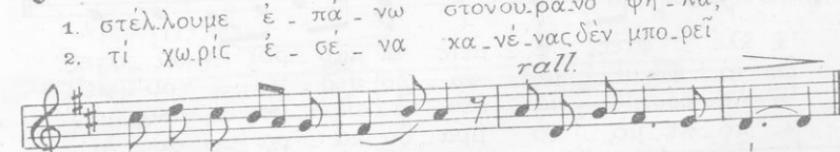
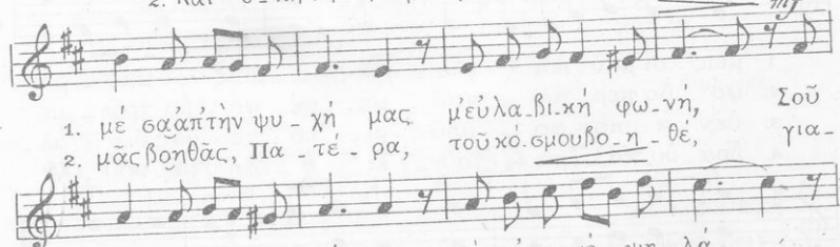
Μέ_ - γαν εὔ_ - ρα_ - το_ (') ἐν τοῖς κιν_ - δύ_ - νοις,
σὲ ύ_ - πέρ_ - μα_ - χον ἡ_ oí_ - κου_ - μέ_ - νη,
ἀ_ - θλο_ - φό_ - ρε τὰ_ ἔ_ - θηνη τρο_ - πού_ - με_ -

17. ΘΕΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΣ...

Mētria.

A. Ἀργυρόπουλος.

A. Παναυλῆς.

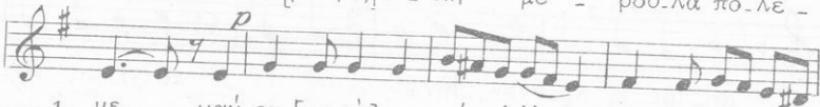
18. Η ΚΛΕΦΤΙΚΗ ΖΩΗ.

Μέτοια.

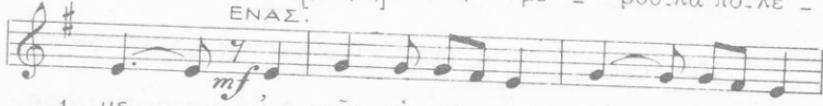
ΔΗΜΟΔΕΣ
Κ. Ψάχου.

1. Μαύρη, [μωρέ] πικρή νή ζωή πού κάνου -
2. Με φό, [μωρέ] με φό - βο τρῶμε τὸ ψω -
3. Ποτέ, [μωρέ] ποτέ μας δὲν ἀλάζου -
4. "Ολη, [μωρέ] ὅλη 'με - ρούλα πόλε -

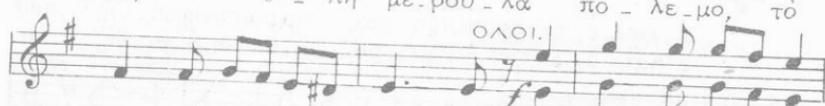

1. με, μαύρη, [μωρέ] πικρή νή ζωή πού κάνου -
 2. μί, με φό, μψρέ, με φό - βο τρῶμε τὸ ψω -
 3. με, ποτέ, [μωρέ] ποτέ μας δὲν ἀλάζου -
 4. μο, ὅλη, [μωρέ] ὅλη 'με - ρούλα πόλε -
- ΕΝΑΣ.

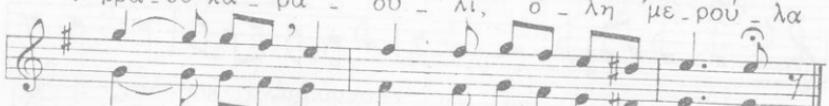

1. με έ - μεῖς οἱ μαῦροι κλέφτες, έ -
2. μί, με φό - βο τρῶμε τὸ ψωμί, με
3. με, ποτέ μας δὲν ἀλάζουμε καὶ
4. μο, ὅλη 'μερούλα πόλεμο, τὸ

ΟΛΟΙ.

1. μεῖς οἱ μαῦροι κλέφτες, έ - μεῖς οἱ μαῦροι
2. φό - βο περπατοῦ με, με φό - βο τρῶμε
3. δὲν ἀσπροφοροῦ με, ποτέ μας δὲν ἀλάζουμε
4. βράδυ καραούλι, ὅλη 'μερούλα

1. κλέφτες, έ - μεῖς οἱ μαῦροι κλέφτες.
2. τὸ ψωμί, με φό - βο περπατοῦ με.
3. λάζουμε καὶ δὲν ἀσπροφοροῦ με.
4. πόλεμο, τὸ βράδυ καραούλι οὐλι.

Σημ. Είς τό τέλος τοῦ ἄνω ἀσμάτος οἱ ύψηλοι φθόγγοι δύνανται νά παραλειφθοῦν.

19. ΤΑ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ.

ΔΗΜΩΔΕΣ
Κ. Ψάχου.

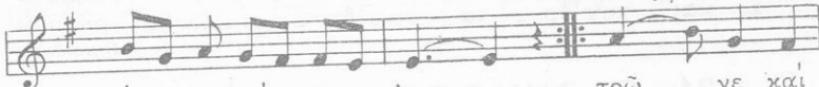
Μέτροια.

Τὴν 1^η φορά ἔνας, τὴν 2^η ὅλοι.

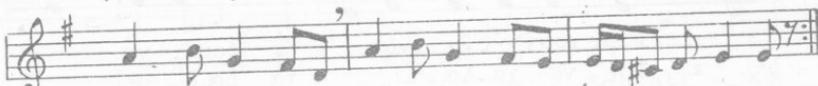

1. Μά - να μου, τά, μά - να μου,
2. Μάξε - να μι - κρό, έ - να μι -
3. Μόν' τ' αρ - μα - τα, μόν' τ' αρ - μα -
4. Του φε - κι μου, του - φε - κι
5. Πολ λες φο - ρές, πολ - λές φο -

Τὴν 1^η φορά ἔνας,
τὴν 2^η ὅλοι.

1. τά κλε - φτό - που - λα τρῶ - νε καὶ
2. κρό κλε - φτό - που - λο δὲν τρώει, δὲν
3. τά του κύτ - τα - ζε, τοῦ του - φε -
4. μου πε - ρή - φα - νο, σπα - θί μ' ξε -
5. ρές μὲ γλύ - τω - σες ἀπ' τοῦ ἔχ -

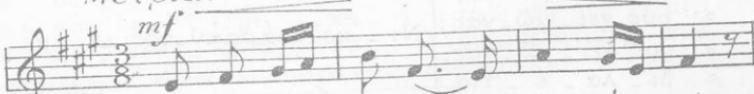

1. τρα - γου - δᾶ - νε, αἱ - ντε πί - νουν καὶ γλεντᾶ - νε.
2. τρα - γου - δᾶ - ει βαῖ δὲν πί - νει, δὲν γλεντά - ει.
3. κιοὺ του λέ - γει, γειά σου Κί - το μου λε - βέν - τη.
4. γυ - μνω - μέ - νο, μιά - χα - ρά - σαι τό καη - μέ - νο.
5. θροῦ τά χε - ρια, μὲ 'κυ - νῆ - γαν νύ - χτα μέ - ρα. Δημηδές.

20. ΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ ΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ.

ΔΗΜΩΔΕΣ
Κ. Ψάχου.

Μέτροια.

1. Κά - τω στοῦ Βάλ - του τά χω - ριά,
2. οί ποῦν οι κλέ - φτες οι πολ - λοί

1. Ἀγρα-φα καὶ Ξη - ρό - με - ρο,
 2. ἀρ-μα-τω - μέ-νοι στό φλω - ρί,
f Τὴν 1^η φορά ἔνας τὴν 2^η ὄλοι.

1. μέσ' στὰ πέν - τε βι - λα - έ - τια,
 2. κα - θουν - ται καὶ τρῶν καὶ πι - νουν

1. φᾶ - τε, πιέ - τε, μωρ' ἀ - δερ - φια. - δέρ.φια.
 2. καὶ τὴν Ἀρ - τα φο - βε - ρί - ζουν. - ρί - ζουν.
 Δημιούδες.

21. Ο ΝΙΚΟΤΣΑΡΑΣ.¹

ΔΗΜΩΔΕΣ

I. Πρωΐου.

Μετρία.

mf

I. Πρωΐου.

1. Τ' έ - χουν τῆς Ζί - χνας τά́ βου - νά,
 2. Μή - να χα - λά́ - ζι τά́ βα - ρει,
 3. Ού - δέ χα - λά́ - ζι τά́ βα - ρει,
 4. ο Νι - κο_τεά_ρας πο - λε - μάει,

f

1. }
 2. }
 3. }
 4. }
 καη_μέ - νε Νι - κο - τεά_ρα μου, μά - να βα -
 μή - δέ βα -
 ού - με τρί - α

f ἀργότερα

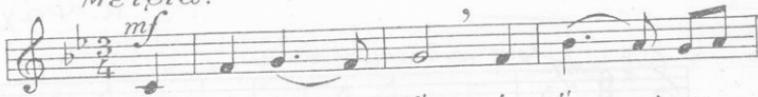
1. μα - ρα - μέ - να;
 2. ρύς χει - μῶ - νας; }
 3. ρύς χει - μῶ - νας, }
 4. βι - λα - έ - τια. }
 Νι - κο_τεά_ρα_χάν - τρει_ω - μέ - νε.
 Δημᾶδες

1.- Τό υπόλοιπον τοῦ ποιήματος ἵδε εἰς τὸ ποίημα “Ιοῦ Νικοτεάρα”,
τῆς συλλογῆς Ν. Πολίτου “Ἐκλογαὶ ἀπὸ τὰ τραγουδιά τοῦ Ἑλλην. λαοῦ”.

22. ΟΙ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΑΙΟΙ.¹

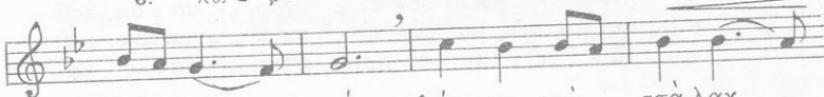
ΔΗΜΩΔΕΣ
I. Πρωίου.

Μέτρια.

1. Λάμι - πεφ[γ] ό
2. ε̄ - τοι λάμι
3. πώ - χουν τά
4. τίς πεν - τά
5. ο̄ - που δὲν
6. κα - βάλ - λα

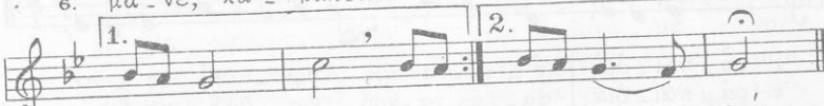
η̄, [ν]ό η̄ - λιος
πει, λάμι - πει κή
ση̄, τά - ση̄ - μια
ρά, ἀ - ρά - δες
κα, δὲν κα - τα -
τρώ, [βρέ] τρώ - νε

1. στά βου - νά, λάμι - πει καὶ στά λαγ -
2. κλε - φτου - ριά, οί Κο - λο - κο - τρω -
3. τα πολ - λά, τις ἀ - ση - με - νιες
4. τα κουμ - πιά, τις ε̄ - ξι τα τεα -
5. δέ - χον - ται, τὴ γῆς νά την πα -
6. τό ψω - μι, κα - βάλ - λα πο - λε -

1. κά - δια, ε̄ - τει λάμι - πει, λάμι - πει κή
2. ναῑ - οι, πώ - χουν τά - ση̄, τά - ση̄ - μια
3. πα - λες, τίς πεν - τά - ρά, ἀ - ρά - δες
4. πρα - λιᾱ ο̄ - που δὲν κα, δὲν κα - τα -
5. τη - γουν. κα - βάλ - λα τρώ, [βρέ] τρώ - νε
6. μα - νε, κα - βάλ - λα πᾶν, [βρέ] πᾶν' στήν

1. κλε - φτου - ριά, ε̄ - κλε - φτου - ριά,
2. τα πολ - λά, πώ - τα πολ λά,
3. τα κουμ - πιά, τίς δέ - χον - ται, πιά,
4. δέ - χον - ται, ο̄ - δέ - χον - ται,
5. τό ψω - μι, κα - τό ψω - μι,
6. ἐκ - κλη - σιά, κα - ἐκ - κλη - σιά.

Δημωδες.

(Εκ τῆς συλλογῆς «Φήμιος καὶ Δαμασκηνός» I. Πρωίου).

1. Τό ύπόλοιπον τοῦ ποιήματος ἵδε είς τὸ ποίημα «Τῶν Κολοκοτρωναίων», τῆς συλλογῆς Ν. Ρολίτου «Ἐκλογαὶ ἀπό τὰ τραγούδια τοῦ Ἑλληνοκοσμίου».

23. Η ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΤΟΥ ΓΕΡΩ ΚΛΕΦΤΗ.

ΔΗΜΟΔΕΣ
Κ. Ψάχου.

Tήν 1^η φορά ἔνας, τή 2^η ὄλοι.

1. Παι - διάμ', σάν θέλ - τε λε - βεν - τιά καί
 2. έ - μέ - να νά ρω - τή - σε - τε, πῶς
 3. σα - ράν - τα χρό νια [ν]έ - κα - μα στούς
 4. ζε - στό ψω. μι - δέν ἔ - φα - γα, γλυ -
 5. τὸν ὕ - πνο δέν ἔ - χόρ - τα - σα, τοῦ
 6. σε στρῶ - μα δέν ἔ - πλα - για - σα, μάγι -
 7. τὸ χέ - ρι μου προσ - κέ - φα - λο καί

Tήν 1^η φορά ἔνας, τή 2^η ὄλοι.

1. κλέ - φτες νά γε - νῆ - τε, ἔ - μέ - να νά, μαυ -
 2. τὰ περνοῦν οἱ κλέ - φτες. Σα - ράν - τα χρό, μαυ -
 3. κλέ - φτες κα. πε - τά - νιος. Ζε - στό ψω - μι, μαυ -
 4. κό κρα. σί δέν ἔ - πια. Τὸν ὕ - πνο δέ, μαυ -
 5. ὕ - πνουτή γλυ - κά - δα. Σε - στρῶμα δε, μαυ -
 6. δε σέ μα. ξι - λά - ρι. τὸ χέ - ρι μου, μαυ -
 7. το σπα. θι μου στρῶ - μα, καί τὸ του - φέ, μαυ -

1. ρά μ' παι - διά	έ - μέ - να νά	ρω - τή - σε - τε,
2. ρά μ' παι - διά	σα - ράν - τα χρό	νια [ν]έ - κα - μα,
3. ρά μ' παι - διά	Ζε - στό ψω - μι	δέν ἔ - φα - γα,
4. ρά μ' παι - διά	τὸν ὕ - πνο δέν	ἔ - χόρ - τα - σα,
5. ρά μ' παι - διά	σε στρῶμα δέν	ἔ - πλα - για - σα,
6. ρά μ' παι - διά	τὸ χέ - ρι μου προσ	κέ - φα - λο,
7. ρά μ' παι - διά	καί τὸ του - φέ - κιμ'	ἀγ - κα - λιά.

Δημόδες.

24. Ο ΑΗΤΟΣ.

ΔΗΜΩΔΕΣ.

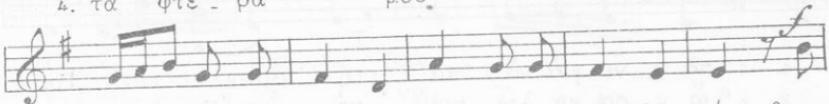
Mέτρια.

1. Σὲ ψη_λό_ βου - νό_, σέ_ πι - ζι -
2. καὶ πε_ρι - κα - λεῖ τὸν ἥ - λιο
3. ἥ_λιεά_νά_ - τει - λε, ἥ - λιε, λάμ-
4. γιὰ νά_ λυώ_ - gou - ve χιό - νια_ά_ - πό

1. μιό¹ χα - ρά - xi² κά - θε - ται, κά - θε -
2. νά - να - τεί - λη: ἥ_λιεά_ - νά, ἥ_λιεά -
3. ψε καὶ δός μου γιὰ νά_ λυώ, γιά νά
4. τά φτε - ρά μου καὶ τά κρού, καὶ τά

1. ται, κά - θε - ται [ν]άπ_ - τος, κά - θε - ται [ν]άπ_ - τος βρεμ -
2. νά, ἥ - λιεά_ - νά - τει - λε, ἥ - λιεά_ - νά - τει - λε, ἥ -
3. λυώ, γιὰ νά_ λυώ_ - gou - ve, γιὰ νά_ λυώ_ - gou - ve χιό -
4. κρού, καὶ τά κρού_στα - λα, καὶ τά κρού_στα - λα ἄ -

1. μέ - νος, χιο_νι - γμέ - νος ὁ καη - μέ - νος,
2. λιε λάμ_ψε καὶ δός, λάμ_ψε καὶ δός μου,
3. νια_ά_ - πό τά φτε - ρά, πό τά φτε - ρά μου,
4. πό τά - κρά_νυ - χα, τά - κρά_νυ - χα μου»

Δημωδες.

(Εκ τῆς γυλλογῆς σχολικῶν ἀγρυπτῶν Γ. Χωραφᾶ, 1912).

Σημ. Εἰς τό ἄγνω ἄθμα ἀλληγορεῖται ὁ πόθος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς ἐπὶ Τουρκοκρατίας δουῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, διό κατατάσσεται τοῦτο καὶ εἰς τὰ πατριωτικά ἄθματα (ἰδε πινακικά περιεχομένων).

1. Χαράκι = βράχος. Ριζιμιό χαράκι = ὁ ἔχων ρίζαν βράχος, φύσικός βράχος.

25. ΣΑΡΑΝΤΑ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ...

Λίγο γοργά.

ΔΗΜΟΔΕΣ

I. Πρωΐου.

1. Σα - ράν - τα παλ - λη - κά - ρια απ' τή
2. Στό δρό - μον ὅ - που πᾶ - νε γέ - ρουν
3. "Ποῦ πᾶ - τε παλ - λη - κά - ρια, ποῦ πᾶ - τε

1. Λε, [μωρ'] απ' τή Λε - βα - διά
2. τ' α, [μωρ'] γέ - ρου - τ' α - πάν - τούν,
3. βρέ, ποῦ πᾶ - τε βρέ παι - διά;»

1. πᾶ - νε γιὰ νὰ πα - τή - σουν τήν Τρο -
2. «ώ - ρα κα - λή σου, γέ - ρο, »Κα - λῶς τα
3. "Πᾶ - με γιὰ νὰ πα - τή - σω - με τήν Τρο -

1. πο, [μωρ'] τήν Τρο - πο - λι - τσά.
2. τά, κα - λῶς τα τά παι - διά.»
3. πο, [μωρ'] τήν Τρο - πο - λι - τσά.»

(Έχ τῆς συλλογῆς "Φήμιος καὶ Δαμασκηνός", I. Πρωΐου).

Δημάδες.

Σημ. 'Η έκτέλεσις τοῦ ἄνω ἀσματος χάριν ποικιλίας δύναται νὰ γίνη ὡς εξῆς:

1^η στροφή. Σαράντα - Λεβαδία, τραγουδοῦν ὅλοι.

Πάνε - Τροπολιτά, τὴν 1^η φοράν ὅλοι οἱ ἔκτελοῦντες τούς ὑψηλοτέρους φθόγγους, τὴν 2^η δὲ φοράν προστίθενται καὶ οἱ ἔκτελοῦντες τούς χαμηλοτέρους φθόγγους.

2^η στροφή. Στό δρόμο - ἀπαντοῦν, ὅλοι.

Ἄρα καλή σου γέρο, ὅλοι.

Καλῶς τα τά παιδιά, χωρίς ἐπανάληψιν | Οἱ ἔκτελοῦντες

καὶ ἀργότερα. | τούς χαμηλοτέρους

3^η στροφή. Ροῦ πᾶτε - παιδιά, ή ίδια ἀργή ρυθ. ἀγωγή. | φθόγγους.

26. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΖΕΙ...

ΔΗΜΩΔΕΣ
Ν. Λάβδα.

Άρχα.

FNAZ.

1. Βα - σι - λι - κή
2. βάλ - τε φω - τιά προ -
στά

1. στά - λει, προ - στά - λει, Βε - Ζύ - ρη' Α -
2. τό - πια, στά - τό - πια, κάψ - τε τά

1. λῆ πα - σᾶ,
2. Γιάν - νε - να,

1. Βε - Ζύ - ρη' Α - λῆ πα - σᾶ,
2. κάψ - τε τά Γιάν - νε - να.

Λίγο πιό γρήγορα.

ολοι.

1-2. Άρ - βα - νί - τες παι - νε - μέ - νοι, ποῦν' Α - λῆ - πα -

1-2. σᾶς καημέ - νοι, ποῦν' Α - λῆ πα - σᾶς καημέ - νοι,

1-2. Άρ βα - νί - τες παι - νε - μέ - νοι.

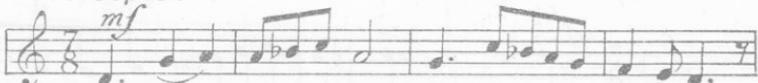
(Εκ τῆς σειρᾶς 25 δημοτικῶν τραγουδιών μὲ συνοδείαν πιάνου, Ν. Λάβδα).

Πάμε - Τροπολιτσά, in tempo, όλοι οι έκτελούντες τούς ύψηλοτέρους φθόγγους, τὴν 2^η δὲ φοράν καὶ οἱ έκτελούντες τούς χαμηλοτέρους φθόγγους.

27. Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΓΟΥ.

ΔΗΜΩΔΕΣ
Κ. Ψάχου.

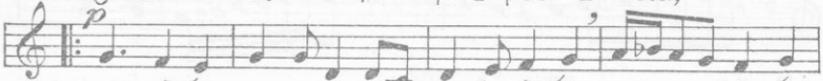
Μέτρια.

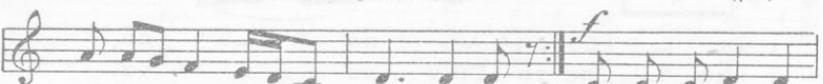
1. "Ε - χε γειά, χαη - μέ - νε κό - σιλε,
2. 'Η Σου - λιώ - τιγ - σαις δέν μά - θαν
3. Σάν νά πάν' γε πα - νη - γῦ - ρι,
4. Στή στερ - γιά δέν ζή τό ψά - ρι

1. ε̄ - χε γειά γλυ - κειά ζω - ή,
2. γιά νά ζού - νε μο - να - χα,
3. Γ' αν_θι - σμέ - νη πα - σχα - λιά,
4. κιό ἀν - θός στήν αμ - μου - διά,

1. καί σύ δύ_στυχη πα - τρί - δα ε̄ - χε
2. ξε - ρου - νε γιανάπε - θαί - νουν, νά μή
3. μέσ_στόν ᾱ - δηκαπε - βαί - νουν μέ τρα -
4. κή Σου - λιώ - τιγσαιςδέν ζού - νε δί - χως

1. γειάπαν - το - τι - νή.
 2. στέργουν τή σκλα - βιά.
 3. γούδια, μέ χα - ρά.
 4. τήν ε̄ - λευ - θε - ριά.
- "Ε - χε - τε γειά, βρυ -

1-4. σοῦ - λες, λόγ - γοι, βουνά ρα - χοῦ - λες! "Ε - χε - τε γειά, βρυ -

1-4. σοῦ - λες, λόγ - γοι, βουνά, ρα - χοῦ - λες.

Σημ. Εἰς τό τέλος τοῦ ἄνω ἄσματος οἱ ύψηλοι φθόγγοι δύνανται νά παραλειφθοῦν.

28. Ο ΠΛΑΤΑΝΟΣ.

ΔΗΜΩΔΕΣ

Κ. Παπαδημητρίου.

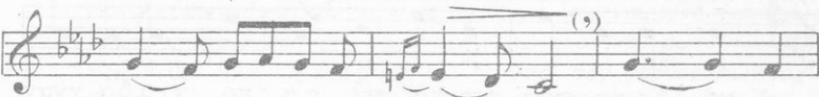
Μέτρια.

1. Τρέχεις καη - - μέ, — καη-
2. Παιδία μ' σά — μ' ε, — σά
3. Κισσός λοι — στόν — ι. — στόν.
4. Άλλοι — στούς — κλώ, — στούς

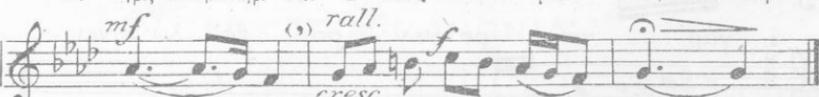
1. με - νε πλά - τα - νε — καὶ στέκεις μα - ρα.
2. μέ - ρω τη . σα - τε, — νὰ σὰς τὸ μο - λο.
3. ι. σκιοκά - τα - νε, — οὐ λοι καὶ στὴ δρο.
4. κλώ - νους μέ βα - ροῦν. ἄλλοι στὰ πα - ρα.

1. με - νος — μέ - ρα — καὶ νύ, — καὶ
2. γη - σω. — Μπρα - ήμ — πα - σᾶς, — πα -
3. σια μου — καὶ στό - ση - μά, — ση -
4. κλά - δια, — κιά - τούς - του ó — Μπρα -

1. νύ - χτα στὸ νε - ρό, — μέ - ρα — καὶ
2. σᾶς ε - πέ - ρα - σε — μέ οῦ - λο
3. μά - δι μέ - βα - λαν — οῦ - λοι — μέ
4. ημ, Μπραήμ πα - σᾶς — μεσ' στήν — καρ ::

1. νύ, - καὶ νύ - χτα στὸ νε - ρό; —
2. του, — μέ οῦ - λο του τ' α - σκε - ρι.
3. τὸ, — οῦ - λοι μέ τὸ ντου - φέ - κι.
4. δια, — μεσ' στήν καρ. δια μέ — βα - νει.

ΣΗΜ. Όμαραμένος πλάτανος συμβολίζει είς τό άγρα τούτο τὴν ὑπὸ τοῦ Ημεροήμου πασᾶ λεπτοτηθείσαν Πελοποννησον κατά τον ιερὸν ἀγῶνα τοῦ 1821.

29. Η ΛΑΦΙΝΑ.

* Κλάψε με, μάνα μ', κλάψε με, μέ ήλιο, μέ φεγγάρι
και την αύγουλα μέ δροσιά, σέο νά πέσει ο ήλιος,
νά βγοῦν τα λάφια στή βοσκή, νά βγοῦν κ' η άλαφίνες.

ΔΗΜΩΔΕΣ

Μέτροια.

1. Σακελλαρίδου.

1. Ή - λα τά λά - φια βό - σκου - νε κι' ο -

1. λα δροσο - λο - γιρῦν - ται, και μιά λαφί - να

1. τα - πει - νή δέν πάει κον - τά μέ τ' αλ - λα, μά -

1. νο τά - πο - σκια περ - πα - τεῖ, τά - πο - Ζερ - β' α - γναν -

1. τεύ - ει κιώπ', εύ - ρη γάρ - γα - ρο νε - ρό θο -

1. λώ - νει και τό πί - νει, κιώπ' - εύ - ρη

1. γάρ - γα - ρο νε - ρό, θο - λώ - νει

1. και τό πί - νει.

*) Ωι τρεῖς οὗτοι στίχοι δέν τραγουδοῦνται, ἀλλ' ἀπαγγέλλονται.

2. Κι' ὅ ἥλιος τὴν ἐρώτησε, κι' ὅ ἥλιος τὴν ρωτάει·
γιατί λαφίνα μ' ταπεινή δὲν πᾶς κοντά μέ τ' ἄλλα,
μόνον τ' ἀπόσκια περπατεῖς, τ' ἀπόλερβ' ἀγναντεύεις,
κι' ὅπ' εὔρης γάργαρο νερό, θολώνεις καὶ τὸ πίνεις; *
3. "Ηλιε μου, σάν μ' ἐρώτησες, θὰ σου τὸ μολογήσω·
δώδεκα χρόνους ἔκαμπα στεῖρα χωρίς ἐλάφι,
κι' ἀπὸ τοὺς δώδεκα κι' ἐμπρός ἐγέννησα λαφάκι.
κ' ἔκει πού 'βγῆκ' ὁ βασιληᾶς νὰ λαφοκυνηγήσῃ,
τῶβρε πού βόσκας μοναχό, ρίχνει καὶ τὸ σκοτώνει. *
4. Κ' ἔκει πού 'βγῆκ' ὁ βασιληᾶς νὰ λαφοκυνηγήσῃ,
τῶβρε πού βόσκας μοναχό, ρίχνει καὶ τὸ σκοτώνει.
Ο ἥλιος ἐδάκρυσε, κ' ἐσβισε τὸ φεγγάρι,
ἡ λαγκαδιές κ' ἡ ρεμματιές βαρειά ἀναστενάξαν..
Κλάψε με, μάνα μ', κλάψε με μὲν ἥλιο, μὲ φεγγάρι. *

Δημιῶδες.

Σημ. 1. Θ. Σακελλαρίδου. «Εἰς τὸ ἄσμα αὐτὸν ἀλληγορεῖται ἡ πολυ-
παθής Ἑλλάς.

Τά λάφια, τά βόσκοντα καὶ τά δροσολογούμενα, εἶνε τά με-
γάλα εύρωπαικά κράτη, ή δέ ταπεινή λαφίνα, εἶνε ἡ πατρίς
ἥμῶν, ή ὅποια βόσκει ὀλομόναχη θολώνουσα καὶ αὐτὸν τὸ νερό
πού πίνει, ἵνα μή ἐξεγείρη καὶ τοῦτο τὸν φθόνον τῶν ισχυ-
ρῶν, πού φθονοῦν καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν Ἑλληνικὸν οὐρανόν καὶ
αἰθέρα. Εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ ἥλιου, ἡ λαφίνα ἀπαντᾶ: μετά
τοσούτων ἐτῶν στείρωσιν, ἢτοι δούλειαν ὑπὸ τοὺς ἄλλοφύ-
λους, συνέλαβον τὴν ἀπόσεισιν τοῦ (υροῦ τῷ 1770 ἐπί Μπε-
νάκη). Ἀλλ' ὁ Σουλτάνος (ὁ βασιληᾶς τοῦ ἄσματος) κατέστειλε
τὴν ἐπανάστασιν ἐγκαταλειφθεῖσαν ὑπὸ τῶν 'Ρώσων'. Διά
τοῦτο ὁ ἥλιος ἐδάκρυσε κ' ἐσβισε τὸ φεγγάρι, ἡ λαγκαδιές
κ' ἡ ρεμματιές βαθειά ἀναστενάξαν. Οὕτως ἀλληγορικῶς ἡρ-
μήνευσεν αὐτό ὁ διδάσκαλος τοῦ Γένους ψαλλίδας, ζή-
σας κατά τὰς ἀρχὰς τοῦ λήξαντος αἰώνος».

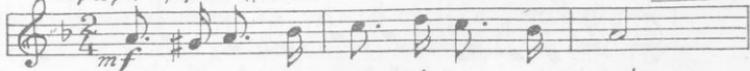
(Ἐκ τῆς συλλογῆς "Τυρταῖος", 1. Θ. Σακελλαρίδου).

30. ΣΤΑ ΚΑΝΟΝΙΑ.

(ΘΟΥΡΠΙΟΝ ΝΑΥΤΟΥ).

Ἀγωνή ἐμβατηρίου.

Δ. Λαυράγκας.

1. Γιά τὸ Βα - si - ληᾶ τὸ δο - ξα - σμέ -
2. Πέ - ρα στ' α - κρο - γιά - λια βουρ - κω - μέ -

*). Ο στίχος οὗτος ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν τελευταίαν ἐπανάληψιν (⁽³⁾ γοργά).

1. νο καὶ γιὰ τῆς Πατρίδος τὴν τιμή,
 2. να, μεσαστή θολούρα τῇ βαρείᾳ,

 1. πέλαγος ψυχή φουρπουνιάσμενο στό θα-
 2. χεριά πού κουνιούνται ἀπελπισμένα καὶ ζη-

 1. λασσινό μας τὸ κορμί.
 2. τοῦνε φῶς καὶ λευθερία.

 1. γύρισαν τὰ χρόνια τῆς παλληκα-
 2. ραβιαμας καὶ πάλι, κιόλογέμπρος μά-

 1. ριᾶς τῆς λαμπερῆς!
 2. τρόμητη καρδία.

 1. νόνια! Τώρα θά νικήσω με, Πατρίς.
 2. γάλη, τὴν Ελλάδας κάνουμε με-
Πάλι ξανα-
"Ολοι στά κα-
Στά κανόνια πάνω στά κα-
Τὴν Ελλάδας κάνουμε με-
θρ. Ζωϊόπουλος.

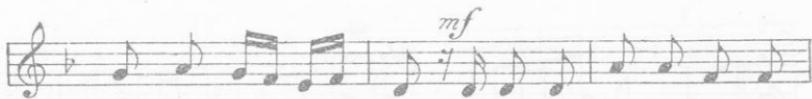
Διά πιάνο καὶ τραγούδι εὑρίσκεται εἰς τὸ Μουσικὸν κατάστημα Μ. Γαϊτάνου.

31. ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ.

Μέτρια.

Α. Αργυρόπουλος.

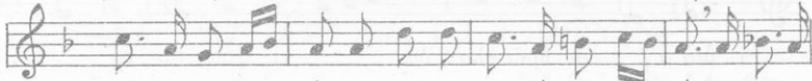
1. Πέρα στὴν ακρη τοῦ χωριοῦ, πό μυλος
 2. Εκεῖ πρωτανοί ζα τὸ φῶς, τὰ μάτια
 3. Δέθελωε γώ φανταχτερά παλάτια

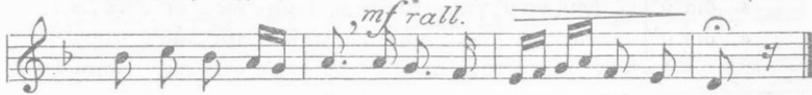
1. μας γορ_γά γυρ - νᾶ, κέ_ρ_η_λιος τοῦ κα_λο_και -
2. μου καὶ τὴν καρ_διά, κέ_μαι γὰν νᾶ_μαι ἀ_δερ -
3. πού λαμ_πο_κο - ποῦν, μη_δέ τὴν ψεύ_τι_κη χα -

1. ριοῦ μέσ' ἀ' τά δέν_τρα δέν περ - νᾶ, ἐ_κεῖ 'ναι
2. φός με τ' ἄλλα τοῦ χω_ριοῦ παι_διά παι_γνί_δια,
3. ρά πού με τὰ πλού_τη τους σκορποῦν. Ἐ_γώ πο -

1. καὶ τὸ φτωχι _ κό τὸ σπί_τι μου τὸ πατρι _ κό, ἐ_κεῖ 'ναι
2. γέ_λοια_πάτηναύ - γή κοντά στή δρο_σε_ρή πη - γή_παιγνίδια,
3. θῶ τὸ φτω_χι _ κό τὸ σπί_τι μου τὸ πα_τρι _ κό, ἐ_γώ πο -

1. καὶ τὸ φτωχι _ κό τὸ σπί_τι μου τὸ πα_τρι _ κό.
2. γέ_λοια_πάτηναύ - γή κοντά στή δρο_σε_ρή πη - γή.
3. θῶ τὸ φτω_χι _ κό τὸ σπί_τι μου τὸ πα_τρι _ κό.

1. Πολέμης.

32. ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ.

Λίγο ἀργά.

ΕΝΑΣ.

ΔΗΜΩΔΕΣ

A. Ζήκου.

1. Σάνπά_ρω τὸν ἀ_νή_φο_ρό, ἔ_να ἀ_νη_φο -
2. νᾶ βρῶ_χλαδά_κι φουν_τω_τό στήν πέ_τρα φυ_τρω -
3. νά κά_πω να_συλ_λο_γι_στῶ τῆς ζε_νι_τε_λᾶς τά
4. ἥ_ξε_νι_τε_λά_χει βά_σα_να καὶ χί_λια δυό φαρ -
5. χα_ρά_στονιό πού τα_γιαντᾶ, χα_ρά στά_πα_λη -
6. βουνά_μ_γιά χα_μη_λώ_σε_τε, καὶ κάμ_ποι υ_ψω -

ffολοι.

1. ρά - - κι, νά βρῶκλα - δά, γειάσας παι-
 2. μέ - - νο, νά κάτω νά, γειάσας παι-
 3. ντέρ - - τια. Ή ξε - νι - τειά, γειάσας παι-
 4. μά - - κια. Χα - ρά στό νιό, γειάσας παι-
 5. κά - - ρια. Βουνάμ'γιά χα, γειάσας παι-
 6. θῆ - - τε, γιά νά φα - νῆ, γειάσας παι-

, *rall.* *f*

1. διά μ'] νά βρῶ κλα - δά - κι φουντώ - τό,
 2. διά μ'] νά κά - τω νά συλλο - γι - στῶ,
 3. διά μ'] ή - ξε - νι - τειά χει βά - σα - να,
 4. διά μ'] χα - ρά στό νιό πού τα - για - ντά,
 5. διά μ'] βουνάμ'γιά χα μη - λώ - σε - τε,
 6. διά μ'] γιά νά φα - νῆ ν Πα - τρί - δα μου.

Δημώδες.

33. ΜΕΣΑ ΜΑΣ ΒΑΘΕΙΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ...

Άγωγή εμβατηρίου.

A. Αργυρόπουλος.

mf

1. Μέ - σα μας βα - θειά γιά Σέ - να μιά λαχ -
 2. Τῆς τι - μῆς και τῆς ἀν - τρεί - ας τὴν ἄ -

()*

1. τά - ρα πάν - τα Λῆ. Τὴν Πα - τρί - δα συμβο - λί - Ζεις και τή
 2. στείρευτη πη - γή τοῦ λευ - κοῦ Σταυροῦ Σουγήχα - ρη δυ - να -

()*

1. Λευ - τε - ριά μα - ζί. Γα - λα - νό - λευ - κηή θω -
 2. μώ - νει κ'εύ - λο - γεῖ. Κι - ο - σοι χά - νον - ται γιά

1. ριά Σου, καὶ φαντάζεις μέσ' στό νοῦ, γὰν τό²
2. Σένα, σπῶντας σίδερα βαρειά, ζεψυ-

1. κῦμα, γάν τό γέλιο τοῦ πελάγου καὶ τούρανοῦ.

2. χοῦν καὶ τραγουδοῦ γε: «Χαῖρω! χαῖρε, Λευτερία!»

Σ. Σπεράντεας.

34. ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ ΤΟ ΓΙΟΦΥΡΙ.¹

ΔΗΜΩΔΕΣ
Κ. Ψάχου.

Γοργά.

1. Σαράντα μαστόροποι πουλαχέ.
2. γιοφύρι [ν]έστεριώνανε στῆς.
3. ὁ λημερίς εχτίζανε, τό.
4. μοιρολογοῦν οἱ μάστοροι καὶ

1. Ξῆνταδυό μαστόροι γιοφύρι
2. Ἀρτας τό ποτά μι. ού λημε.
3. βράδυ γκρεμιζό ταν. Μοιρολο.
4. κλαίνοι μαθητά δες. «Ἀλλοι μο-

1. [νέ] γιοφύρι [ν]έστεριώνανε,
2. ρίς, ὁ λημερίς εχτίζανε,
3. γοῦν, μοιρολογοῦν οἱ μάστοροι,
4. νο, αλλοί μονό στούς κόπους μας».

Δημώδες.

1). Τό ίπόλοιπον τοῦ ποιήματος ἵδε εἰς τό ποίημα "Τοῦ γιοφυριοῦ τῆς Ἀρτας" τῆς συλλογῆς Ν. Πολίτου "Ἐκλογαὶ ἀπό τὰ τραγούδια τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ".

35. Η ΛΥΓΕΡΗ.

ΔΗΜΩΔΕΣ

Μέτρια.

Κ. Παπαδημητρίου.

1. Τ'Α - γιο θο - δώ - ρου τό, [vo] βου - νό και
 2. μαι - δε που - λί τά - νέ - βα - ζε, μη -
 3. μιά λυ - γε ρή τά - νέ - βα - ζε πλέ -

1. τ'Α, [μω-ρέ] και τ'Α - γιο Κων - σταν - τί - νου, μαι -
 2. δ'α, [μω-ρέ] μη - δά - γριο πε ρι στέ - ρι. Μιά
 4. κο, [μω-ρέ] πλέ - κον - τας τό γαι - τά - νι, πλέ -

1. δέ που - λί, μαι - δέ που - λί τά - νέ - βα - ζε,
 2. λυ, [μω-ρέ] μιά λυ - γε ρή τά - νέ βα - ζε,
 3. κον - τας κιά - νε - βά - λον - τας και λια - νο - τρα - γου - δών - τας.

Δημώδες.

36. ΤΟ ΛΕΝ ΟΙ ΚΟΥΚΚΟΙ...

ΔΗΜΩΔΕΣ

Μέτρια.

N. Λάβδα.

1. Τό λέν, [μάνα μ'] τό λέν, τό λέν οί
 2. Τό λέει, μάνα μ' τό λέ, τό λέει κιό
 3. Ό Γιώ, μάνα μ' Ό Γιώ, Ό Γιώρ - γος
 4. Πάξει νά, μάνα μ' πάξει νά, πάξει νά βα -

1. κούκ - κοι στά βου - νά, τό - νά, τό
 2. πε - τρο - κό - τσι - φας, τό - φας, τό
 3. πε - ρα πέ - ρα - σε, Ό - σε, Ό
 4. φτί - σηχέ - να παί - δί, πάξει - δί, πάξει

Τὴν 1^η φορά ἔνας, τῇ 2^ῃ ὄλοι.

1. λέν οἱ κούκοι στά βου - νά, κή πέρ - δι - κες στά
2. λέξι κιό πε - τρο - κό τσι - φας μέσ' ετίς ψη.λές ρα -
3. Γιωρ - γος πέ - ρα πέ - ρα - σε, πέ - ρα στά κλε - φτο -
4. νά βα - φτι - σης - να παι - δί, νά βγά. λη τό - νο -
rall. a tempo 1. , || 2.
1. πλά - για, κή πέρ - δι - κες στά πλά για, τό - πλά - για.
2. χού - λες, μέσ' ετίς ψη.λές ρα - χού - λες, τό - χού - λες.
3. χώ - ρια, πέ - ρα στά κλε - φτο - χώ - ρια, ό - χώ - ρια.
4. μά του, νά βγά. λη τό - νο - μά του, πάξει μά του.
Δημιώδες.

(Εκ τῆς συλλογῆς 25 δημοτικῶν τραγουδιῶν μὲ συνοδείαν πίστου, Ν. Λάβδα).

37. ΤΑ ΠΗΡΑΝΕ ΤΑ ΠΡΟΒΑΤΑ...

ΔΗΜΩΔΕΣ
Ν. Λάβδα.

Μέτρια.

mf Τὴν 1^η φορά ἔνας, τῇ 2^ῃ ὄλοι.

Tὰ πή, [μά.ναμ'] τὰ πή - ρα - νε τά πρό - βα -
μπι, [μά.ναμ'] κιό μπι - στι - κός ἀ.γνάν - τευ -
ποῦ, [βλά.χαμ] σάν ποῦ βο - σκᾶν' τὰ πρό - βα -
την 1^η φορά ἔνας, τῇ 2^ῃ ὄλοι.
1. , || 2.
τα, τα - τα, τά πή - ραν ἀπ' τή
ε, κιό - ε σε μιά ψη. λή ρα -
τα, σάν - τα, σάν ποῦ βο - σκᾶν' τά
στρούψ - γα, βλά. χαμ' τσελιγ - κο - ποῦ - λα, κιό
χού - λα, βλά. χαμ' τσελιγ - κο - ποῦ - λα. σάν
γι - δια, βλά. χαμ' μέ τὰ στο - λι - ςια.
Δημιώδες.

(Εκ τῆς συλλογῆς 25 δημοτικῶν τραγουδιῶν μὲ συνοδείαν πίστου, Ν. Λάβδα).

38. ΜΕ ΤΟΥ ΜΑΓΙΟΥ ΤΙΣ ΜΥΡΩΔΙΕΣ...

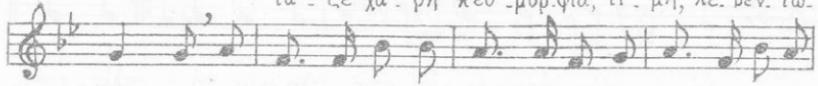
[ΧΟΡΟΣ ΠΕΝΤΟΖΑΛΗΣ].

Γοργά.

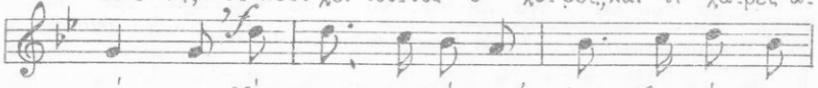
ΔΗΜΩΔΕΣ.

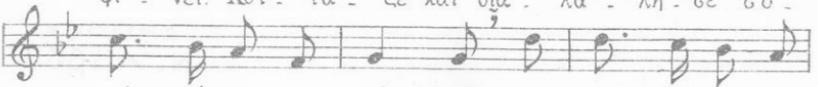
Μέ τού μαγιού τις μυρωδίες, τά κύκκινα κετα. Σε κρήτη, τό χορό, που μάθων τά παι. τα ξεχάρη κενού μορφιά, τι μή, λε. βεν. τω.

ρά - για, γιά 'δέ - τε πώς χορέυ - ου. νε τής κρήτης τά κοδιά - σου, που ξέρων οι πρόγονοι σου και χαίμε. τή καρσύ - νη, ό που χει τούτος ό χορός, και τί χαρές α.

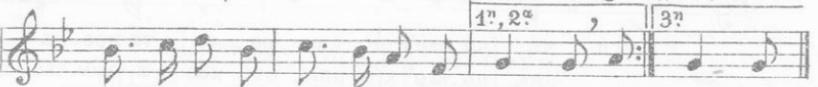

ρά - για. Μέ πε οη. φά. νειαάλη - θι. νή, γε. διάσου. κύτ. τα - ξε χά - ρη κενού μορφιά, τι - φί - νει. κύτ. τα - ξε καί δια. λά - λη - γε σ' -

μνά καί τι - μη - μέ - να, πώς χό - ρευ. αν τής μή, λε. βεν. τω - σύ - νη ό - που - χει τούτος λους τής γῆς τούς τό - πους τέ - τοιο χορό νά

1^η, 2^η, 3^η

κρήτης μας τά τέ - κνα τάν δρειώ μέ - να. κύτ. ό χορός, και τί χαρές α - φί - νει. κύτ.

μάθουν νε μέ τι. μη μέ νους

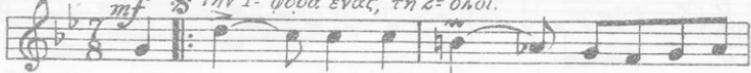
τρό. πους.

Δημώδες.

39. ΛΑΛΟΥΔΙ ΤΗΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ...

ΔΗΜΩΔΕΣ

Μέτρια. *mf* Ο. Παπασπυροπούλου.

1. Δα - λού,	[λέει]	λα - λού - δι: *
2. Πα, -	[λέει]	καί Πα - λα -
3. δῶ,	[λέει]	νά' δῶ - τίς
4. πλε,	[λέει]	πώς πλε - νουν,

* Λαλούδι = βράχος, κάστρο.

1. 2.

1. τῆς Μονεμβασίας,
 2. μῆδι τ'Αναπλιοῦ,
 3. 'Αναπλιώτισσες,
 4. πῶς λευκαὶ νους νε,
- Τέτην Ι^η φορά ἔνας τῇ 2^η ὥλοι.

(b)

1. λούδι τῆς Μονεμβασίας καὶ
2. Παλαμῆδι τ'Αναπλιοῦ, ἀ-
3. δῶτις 'Αναπλιώτισσες, τίς
4. πλένουν, πῶς λευκαὶ νους νε, πῶς

1. 2.

1. κάστρο τῆς Λαμίας, λαμίας, καὶ
2. νοῦ χτε νά μπω μέσα, καὶ μέσα. Νάι.
3. 'Αναπλιώτοπόν λες, νάι πούλες. Πῶς
4. μογκόσα πουν νάνε, πῶς νάνε.

Δημήδες.

(Ἐκ τῆς συλλογῆς "32 εἰδή Ελληνικῶν χορῶν", Θ. Παπαεπιφόνιου).

40. Η ΑΝΕΜΟΝΕΣ ΑΝΘΙΣΑΝ...

Μέτρια.

, Α.'Αργυρόπουλος.

mf

1. Ήνεμώνες ἄνθισαν,
2. Καὶ τὰ πουλά κιαγάμετρη τα

1. οἱ κάμποι λουλουδίζουν, τῶν δένδρων
2. πετοῦντες γαρωμένα, τίς ξενι-

1. τὰ ματόκλαδα, στούς κλάνους πραγί-
2. τιες αψινους καὶ φάνους κούρα-

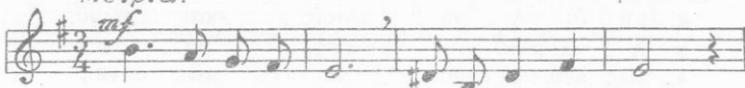
1. νίζουν, βόδοχρουσώνετή αὐγή.
2. σμένα, στήνανθοστόλιστη μας γῆ.

Ι. Γιαννοῦκος.

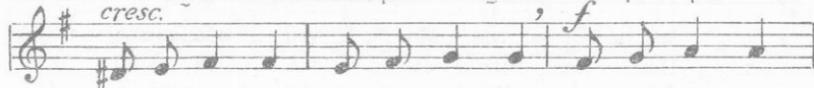
41. ΟΙ ΨΑΡΑΔΕΣ.

Μέτρια.

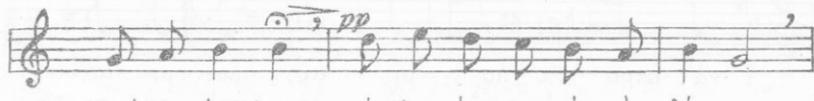
Ξ. Αστεριάδης.

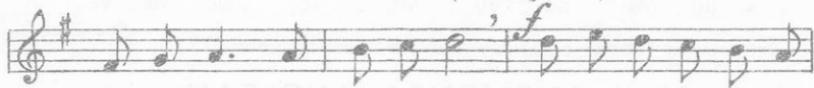
1. Πρό_ σχα_ ρη δου_ λειά, γέ_ λια_ να_ με _ λιά,
2. Κι_ ἄν κα_ κο_ και_ ριά δι_ ξη τήν ψα _ ριά

1. Βαρκα_ ρό _ λες, σε _ ρε _ νά _ δες. Ει_ μα_ στοί μι _
2. κι_ άνδειο_ ερθού_ με στά_ κρο_ γιά _ λι, δέ _ θά πι _ κρα _

1. κροίψα_ ρά _ δες. Τή_ ζω_ ή μας μέ τό δί _ χτυ
2. θοῦ_ με πά _ λι. Μέ _ να γέ_ λοιο_ δῶ γραμ_ μέ _ νο,

1. τήν περ_ γοῦ _ με τό γε_ ρό. Μέ_ ρα, βρά_ δυ, με_ σο_
2. τό ψω_ μό _ κι τό ζε_ ρό θά τό φᾶ_ με μου_ σκε_

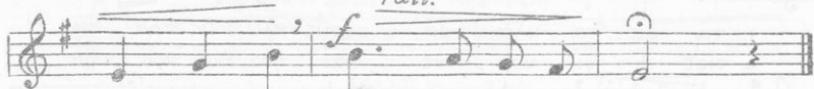

1. νύ_ χτι_ στάλ_ μυ_ ρό νε _ ρό. } Τρα λα λα λα
2. μέ_ νο στάλ_ μυ_ ρό νε _ ρό. } Τρα λα λα λα

- 1-2. λα λα λα, στάλ_ μυ_ ρό νε _ ρό, τρα λα λα λα

rall.

- 1-2. λα λα λα, στάλ _ μυ _ ρό νε _ ρό.

Σ. Σπεράντεας.

42. ΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΙ.

Μέτρια.

Fr. Schubert.

1. Τρι_ αν_ τά_ φυλ_ λο_ κλει_ στό_ εί_ δέ_ να παι_ -
2. «Άγ_ λιυ_ λεύ_ δι_ προ_ φαν_ τό_ εί_ πε τό παι_ -
3. Εξ_ καρ_ δί_ λε_ ται, γε_ λά, τό τρελλό παι_ -

1. δά_ κι, ή_ ταν τό_ γε_ λα_ στό, χα_ ρω πό_ και_
2. δά_ κι, «θα_ σε κο_ ψω, δεν βα_ στώ!» «Άν με κο_ ψης,
3. δά_ κι, τό τρα_ βᾶ, τό ξε_ κολ_ λά. Τί αγ_ κα_ υιά,

1. μυ_ ρι_ στό_ τό τριαν_ τα_ φυλ_ λά_ κι,
2. δου_ κεν_ τῶ_ τό μι_ κρό_ χε_ ρά_ κι»
3. τί πολ_ λά_ στό_ μι_ κρό_ χε_ ρά_ κι.

1. νέ_ ο τρι_ αν_ τά_ φυλ_ λο, τρι_ αν_ τά_ φυλ_ λά_ κι.
2. εί_ πε τό τριαν_ τά_ φυλ_ λο, τό τριαν_ τά_ φυλ_ λά_ κι.
3. «Άχ! κα_ κό τριαν_ τά_ φυλ_ λο, άχ! τριαν_ τά_ φυλ_ λά_ κι.

43. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΥΜΝΟΣ.¹

Μέτρια.

Σ. Σαμάρας.

Αρ_ χα_ ο Πνευμά_ θά_ να_ τον_ α_ γνέ_ πα_ τέ_ ρα τοῦ ω_ ρα_ ου, τοῦ με_ γά_ λου

1) Ο ύμνος οὗτος ἐγράφη ὑπὸ τοῦ ουνθέτου διά τετραφωνίαν ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα ἔτεβην μονοφωνίᾳ καὶ trasporto εἰς χαμηλότερον τόνον πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διάσπασκαλίας τῆς 1^{ης} φωνῆς εἰς μικροτέρους μαθητάς.

* Κατὰ τὰς ἐν ἀρχῇ παύγεις 48 μέτρων ἔκτελεῖται εἰσαγωγὴ ὑπὸ τῆς ὄρχήστρας.

1

xaī t̄a_λη - θi_ νoū, xaī τe_βa, φa_ νe -

ρo - gou, xiā_σtρaψe s - δω πe_ ρa σt̄i

δo - ξa τt̄s δi - κh̄s gou γh̄s kaī tou_ ρa -

voū. Σt̄o δro_ μo kaī σt̄o πa_ λe_ μa

kaī σt̄o λi - θa_ ρi, σt̄wv eū - γe_ νwv 'A -

γw - νwv λāμψe t̄n o_ μi, kaī

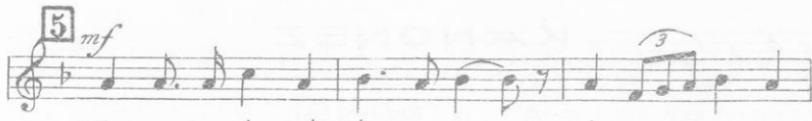
3 μe_ t̄o a_ μa_ ρaν.t̄o σt̄e_ φa_ νw_ GE κλa -

vā - pi, kaī si - δe_ ρe - vio πla - se kaī

ü - xīo t̄o xop_ mi, kaī si - δe_ ρe - vio

πla - se xiā - xīo t̄o xop_ mi.

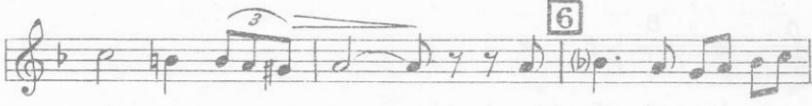
4

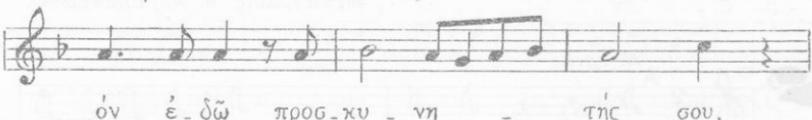
Κάμποι, βουνά και θάλασσες ψέγγου - νε μα -

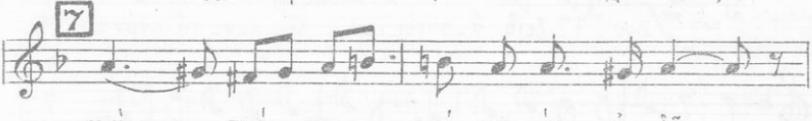
ζύ - GOU X γὰν ε̄. νας λευκο_πόρο - ψυρος

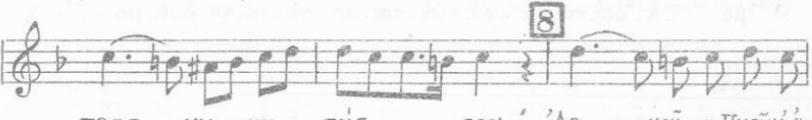
μέ - γας να - óς, X καὶ τρέχει στό να -

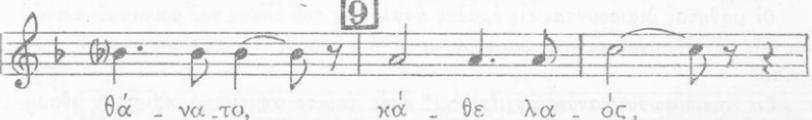
ón ε̄. δῶ προσκυ - νη - τῆς GOU,

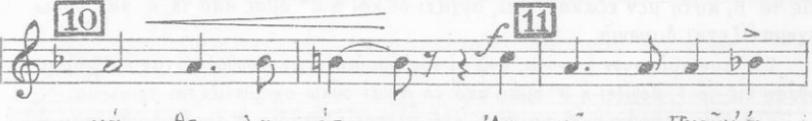
καὶ τρέχει στό να - óν ε̄. δῶ

προσκυ - νη - τῆς GOU, 'Αρ - χαῖ - ο Πνεῦμ'.

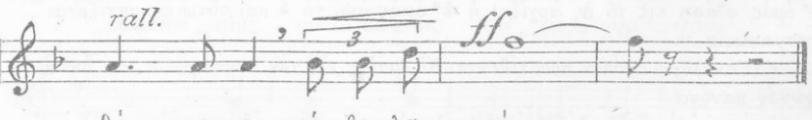

θά - να - το, κα - θε λα - óς,

κα - θε λα - óς, 'Αρ - χαῖ - ο Πνεῦμ'.

rall.

θά - να - το, κα - θε λα - óς.

Κ. Παλαμᾶς.

KANONEΣ.¹

— = —
Α' ΔΙΦΩΝΟΙ.

44. A J. Wachsmann.

Ση - κω - θῆ - τε, παι - δία, λα - λεῖ πε - τει - .

B

νός· ὁ ἥ - λιος σέ λί γο προ βάλ - λει λαμ - πρός.

Μετάφρασις Α. Άργυροπούλου.

45. A Μέτρια.

mf Bou - τι - ζειό ἀ - σπρος μῦ - λος κον - τά στόν πο - τα -

B

μό - α - διά - κο - πα κτυ - πῶν - τας μο - νό - το - νο ρυθ - μό.

1. Ὡς γνωστόν, ἡ ἐκτέλεσις τῶν κανόνων γίνεται ὡς ἔξης:

Οἱ μαθηταὶ διαιροῦνται εἰς ὄμάδας ἀναλόγους τοῦ εἰδούς τοῦ μουσικοῦ κανόνος (εἰς τὸν δίφωνον κανόνα διαιροῦνται εἰς δύο ὄμάδας, εἰς τὸν τρίφωνον εἰς τρεῖς κ.ο.κ.).

Εἰς τὸν δίφωνον κανόνα ἀρχίζει ἡ 1^η ὄμάς ἀπό τὸ σημεῖον Α καὶ ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ Β, αὐτὴ μὲν ἐξακολουθεῖ, ἀρχίζει δὲ καὶ ἡ 2^η ὄμάς ἀπό τὸ Α καὶ οὕτω σχηματίζεται διφωνία.

Εἰς τὸν τρίφωνον κανόνα, ἐνῷ αἱ δύο ὄμάδες ἐξακολουθοῦν, ὅταν ἡ 1^η ὄμάς φθάσῃ εἰς τὸ Γ, ἀρχίζει ἡ 3^η ὄμάς ἀπό τὸ Α καὶ οὕτω σχηματίζεται τριφωνία.

Εἰς τὸν τετράφωνον κανόνα, ἐνῷ αἱ τρεῖς ὄμάδες ἐξακολουθοῦν, ὅταν ἡ 1^η ὄμάς φθάσῃ εἰς τὸ Δ, ἀρχίζει ἡ 4^η ὄμάς ἀπό τὸ Α καὶ οὕτω σχηματίζεται τετραφωνία.

Κατ' ἄναλογον τρόπον προστίθενται σὶ ὄμάδες εἰς τὸν πεντάφωνον καὶ ὀκτάφωνον κανόνα.

Ἐκάστη ὄμάς, ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ τέλος, ἐπαναλαμβάνει ἐξ ἀρχῆς τὸν κανόνα, μέχρις ὅτου ὁ διευθύνων δώσῃ τὸ σημεῖον διακοπῆς, ὅπότε ἐκάστη ὄμάς, ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ τέλος, παύει.

MÉTROPOLE.

46.

Tῆς Λω-ῆς ὁ τρο-χός ἀς γυ-ρι-λη, ἀς γυ-ρι-λη,
τῆς Λω-ῆς ὁ τρο-χός ἀς γυ-ρι-λη χα-ρω-πός. μπζζ
μπζζ μπζζ μπζζ μπζζ μπζζ μπζζ μπζζ μπζζ μπζζ.

Metáfrasis A. Αγυροπούλου.

В' ТРИФОНІ.

'Aργά.

47. A

 B
 mf
 πάσης ψύγεως δημιουργόν
 p
 καὶ προστάτην ἀγνῶν ψυχῶν.
 Metáphorásis A. Argyropoúlou.

Άγωνή ἐμβατηρίου.

48. A

Τρα λα λα, τρα λα λα λα, ὅλοιός βα δί σω -
με ζω - η - ρά. Στό πρόσω - πό μας ᾧς λάμ - πην̄ χα - ρά,
χιώς ἀν - τη - χή - σουν τρα - γου - δια φαι - δρά. Τρα λα λα λα,
τρα λα λα λα, ᾧς ἀν - τη - χή - σουν τρα - γου - δια φαι - δρά.

Μετάφρασις Α. Άργυροπούλου.

Λίγο άργα.

49. A

Tό ρο - λό - γι κά - νει: τικ - τακ, τικ - τακ τό μι - κρό ρο -
λύ - γι: τικ - τακ, τικ - τακ, τικ - τακ, τικ - τακ, καὶ τῆς τεέ - πης
τό μι - κρού - λι τι - κε, τα - κε, τι - κε, τι - κε, τα - κε, τικ -

Μετάφρασις Α. Άργυροπούλου.

Μέτρια.

50. A

Παι - διά, ἐμ - πρός ξυ - πνη - στε, ἐ - πρό - βα - λή αύ - γή,
ετοῦ λό - φου νά - νε. βοῦ με τὴν πιό ψη - λή κορ - φή.
Εμ - πρός ση - κω - βῆ - τε, ὡ κοῦ - κος μᾶς κα - λεῖ,

B

Kou - xou, xou - xou, kou - xou, kou - xou.

Μετάφρασις Α. Άργυροπούλου.

Mέτρια.

51.

A

J. Haydn.

Μετάφρασις Α. Αρχυροπούλου.

Mέτρια.

52.

A

F. Silcher.

B

Μετάφρασις Α. Αρχυροπούλου.

Mέτρια.

53.

A

K. Schulz.

B

Μετάφρασις Α. Αρχυροπούλου.

Δ). Είς τό «ντιν, νταν» ὁ φθόγγος πρέπει νά κρατήται όντι είς τά φωνηγεντά «ι», «α», ἀλλείς τό τελικόν σύμφωνον «γ», τό δόποιον ἐπομένως θά ακούσθη εινθής ἐξ ἀρχῆς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Γ' ΤΕΤΡΑΦΩΝΟΙ.

Μέτρια.

54. A

Χα - ρη - τε κί' χει - μῶ - νας γορ - γά φεύ - γει πα -
διά, τοῦ πεύ - κου θά φουν - τώ - σουν γέ λί - γο τά κλα
διά. Λα. λοῦν στά δά - σηοί φλῶ - ροι κί' κου - κος στίς πλα -
γίες: κου - κου! κου - κου! κου - κου! κου - κου!
Μετάφρασις Α. Άργυροπούλου.

Μέτρια.

55. A

Η χαμ - πά - να τοῦ χω - ριοῦ μας, τὴν ἄ -
κοῦ - τε παι - διά; τί γλυ - κά ση - μαί - νει, τί γλυ - κά ση -
μαί - νει «ντιγ,¹ ντιγ, νταγ,¹ ντιν, ντιγ, νταγ».
Μετάφρασις Α. Άργυροπούλου.

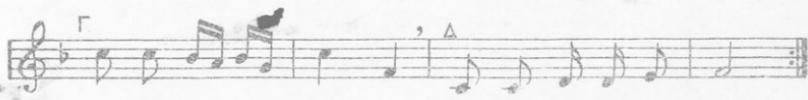
Μέτρια.

56. A

Η - συ - χα κοι - μή - σου, πλά - σμα - γγε - λι - χό,

M. Frey.

¹⁾ Ήδε ύποσημ. σελ. 45.

καὶ νὰ μοῦ ξυ - πνή - σης μέ τό «κου_κου_ρι - κό».

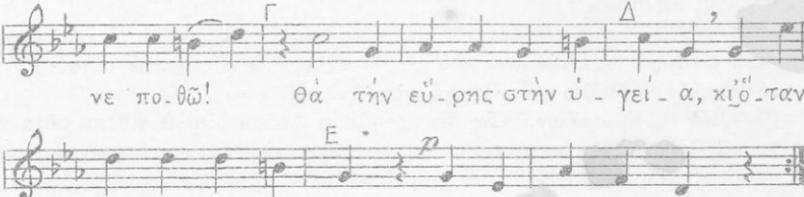
Μετάφρασις Α. Άργυροπούλου.

Δ' ΠΕΝΤΑΦΩΝΟΙ.

57.

J. Haydn.

Ποῦ θά βρω τὴν εὐ_τυ_χί_α; "Αγ! πο_λύ τὴ-

νε πο_θῶ! θὰ τὴν εὐ_ρης στὴν υ_γεί_α, κι_ο_ταν

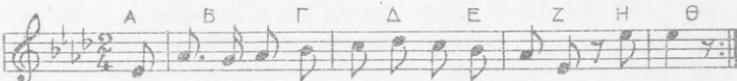
κα_νης τό κα_λό, πάν_τα τό κα_λό.

Μετάφρασις Α. Άργυροπούλου.

Ε' ΟΚΤΑΦΩΝΟΙ.

Μέτρια.

M. Hauptmann.

58.

1. Φαι_δρό τραχού_δι_άς ποῦ_με σέ κα_νό_να. 'Εμ_πρός.

2. Καὶ σεῖς στὸν ω_ρα_ρ_χί_ετε τὸν κα_νό_να. 'Εμ_πρός.

3. Μα_λί κή_ἄλ_λη_ό_μά_δα τὸν κα_νό_να. 'Εμ_πρός.

4. Τρα_γού_δι ὅ_λο_γας ποῦ_με σέ κα_νό_να. 'Εμ_πρός.

Μετάφρασις Α. Άργυροπούλου.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Είς τινα μέρη φύσιμάτων σημειώνεται: **ξνας** (έκτελεστής). "Εάν δὲν υπάρχουν κατάλληλοι μονφδοί, τὰ μέρη ταῦτα ἔκτελούνται ύψῳ διοκλήρου τοῦ χοροῦ.
2. Είς τινα φύσιματα ἔχουν σημειωθῇ ἀναπνοαὶ ἐντὸς παρενθέσεως. Τοῦτο γίνεται εἰς τὰς ἔξης περιπτώσεις:
 - α) "Οταν ἡ σημειουμένη ἀναπνοὴ δὲν εἴνε δυνατὴ καὶ διὰ τὰς λοιπὰς στροφάς, διότι δι' αὐτῆς θὰ ἔχωριζονται αἱ συλλαβαι λέξεως. "Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ἀναπνοαὶ τῶν λοιπῶν στροφῶν κανονίζονται ύπὸ τοῦ διδάσκοντος.
 - β) "Οταν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο δὲν χρειάζεται ἀναπνοὴ, ἀλλὰ τίθεται αὐτῇ καταχρηστικῶς, ἐπειδὴ μουσικὴ τις φράσις εἴνε τόσον μακρά, ὥστε ύπό τινων μαθητῶν νὰ μὴ δύναται νὰ ἔκτελεσθῇ διὰ μιᾶς ἀναπνοῆς.
3. Τὰ φύσιματα δύνανται νὰ τραγουδούνται εἰς χαμηλοτέρους ἢ υψηλοτέρους τόνους (κλίμακας) ἀναλόγως τῆς φωνητικῆς ἔκτάσεως τῶν μαθητῶν, ἀπὸ τοὺς διποίους ἔκτελούνται. "Εγ τοιαύτῃ περιπτώσει γίνεται ύπὸ τοῦ διδάσκοντος μεταφορὰ (*trasporto*) τούτων εἰς τὸν κατάλληλον τόνον.
4. Τὰ ἔκκλησιαστικά φύσιματα, εἰς τὰ δποῖα δὲν σημειοῦνται ωθητικὴ ἀγωγὴ, ἔκτελούνται μὲ τὴν ωθητικὴν ἀγωγὴν «Μέτρια».
5. Εἰς πολλὰ δημοτικά φύσιματα, καθὼς τὰ ύπ' ἀριθ. 18, 23 κλπ. συναντῶνται λέξεις ἢ φρασεῖς μὴ μνήκουσαι εἰς τὸ ποίημα, ἀλλὰ παρεμβληθεῖσαι διὰ μετρικὰς ἀνάγκας τοῦ μουσικοῦ κειμένου. "Ἐπίσης μεταξὺ δύο παρακειμένων φωνηέντων παρεμβάλλεται ἐντὸς χάρων εὐφωνίας τὸ σύμφωνον **v**, καθὼς εἰς τὰ φύσιματα 22, 24 κλπ. Αἱ λέξεις ἢ φρασεῖς αὗται καὶ τὸ σύμφωνον **v**, μὴ ἀποτελούντα μέρος τοῦ κειμένου, σημειώνονται ἐντὸς ἀγκυλῶν.
6. Οἱ ἐντὸς τετραγώνου ἀριθμοί, οἱ δποῖοι συναντῶνται εἰς τινα σημεῖα τοῦ ύπ' ἀριθ. 43 φύσιματος, ἐτέμησαν διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς διδασκαλίας.

Pira zōia

241. Spax nai.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,,
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

1. Μουσική Ἀγωγὴ - Τεῦχος Α'. ἐγκεκριμένον ὡς διδακτικὸν βιβλίον διὰ τὴν Α', καὶ Β', τάξιν τῶν Γυμνασίων καὶ Ἀνωτέρων Παρθεναγωγέων, τὴν Α', τῶν Διδασκαλείων καὶ ὡς βοήθημα διὰ τὰ Δημοτικὰ σχολεῖα.
2. Μουσική Ἀγωγὴ - Τεῦχος Β'. ἐγκεκριμένον ὡς διδακτικὸν βιβλίον διὰ τὴν Γ', καὶ Δ', τάξιν τῶν Γυμνασίων καὶ Ἀνωτέρων Παρθεναγωγέων, τὴν Β', καὶ Γ', τῶν Διδασκαλείων καὶ ὡς βοήθημα διὰ τὰ Δημοτικὰ σχολεῖα.
3. Μουσική Ἀγωγὴ - Τεῦχος Γ'.
4. Μουσική Ἀγωγὴ — Συμπλήρωμα, Τμῆμα 1ον (Ἐγκυκλοπαιδεία τῆς Μουσικῆς).
5. Μουσική Ἀγωγὴ — Συμπλήρωμα, Τμῆμα 2ον (Ἐγκυκλοπαιδεία τῆς Ποιησεως).
6. Μέλαρδικαι ὀσκήσεις, ἐγκεκριμένον ὡς διδακτικὸν βιβλίον διὰ τὰ Γυμνάσια, Ἀνώτερα Παρθεναγωγέα καὶ Διδασκαλεῖα.
7. Ἀπόλλων (συλλογὴ ἔσματον μετὰ διδακτικῆς τοῦ σχολικοῦ ἔσματος) ἐγκεκριμένον ὡς διδακτικὸν βιβλίον διὰ τὰ Διδασκαλεῖα καὶ Δημοτικὰ σχολεῖα.
8. Ὁρφεὺς (συλλογὴ ἔσματον) ἐγκεκριμένον ὡς βοήθημα διὰ τὰ Γυμνάσια, Διδασκαλεῖα καὶ Ἀνώτερα Παρθεναγωγέα.
9. Ἀηδόνια (συλλογὴ ἔσματον) ἐγκεκριμένον ὡς βοήθημα διὰ τὰ Δημοτικὰ σχολεῖα.
10. Τὸ παιδαγωγικὸ τραγούδι (10 ἔσματα μὲ συνοδείαν πιάνου) ἐγκεκριμένον ὡς βοήθημα διὰ τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσεως, τὰ Διδασκαλεῖα καὶ τοὺς δημιοδιασκάλους.
11. Κελαδήματα (συλλογὴ ἔσματον) ἐγκεκριμένον ὡς βοήθημα διὰ τὰ Διδασκαλεῖα, Γυμνάσια καὶ Ἀνώτερα Παρθεναγωγέα.
12. Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῆς Ὡδικῆς ἐν τοῖς σχολείοις, δημοσυνθὲν εἰς τὸ βιβλίον «Πρόγραμμα καὶ Μέθοδος τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ δημοτικῇ καὶ μέσῃ ἐπιπλέοντει» Ι. Σ. Γεωργοπόλου.
13. Ἀσματα παιδαγωγικά, περιεχόμενα εἰς τὰ βιβλία: «Ἀκαπίες» (Στ. Σπερώντα -- Α. Παπαδίμη) καὶ «Ἡ Ἑλλὰς στὴ Σαλαμῖνα» Α. Παναυλῆ.
14. Ἡ Μουσικὴ τῶν παιδαγωγικῶν σχολείων (ἔξηντλημένον).
15. Παράρτημα Μουσικῆς παιδαγωγ. σχολείων (ἔξηντλημένον).
16. Ἀσματα διὰ μικτὸν χορόν, Τεῦχος Α'.
17. Ἀσματα μονόφωνα, Τεῦχος Α'.
18. Ἀσματα δίφωνα, Τεῦχος Α'.
19. Ἀσματα τρίφωνα Τεῦχος Α' (ὑπὸ ἔκδοσιν)
20. Ἀσματα μὲ συνοδείαν πιάνου, Τεῦχος Α' (ὑπὸ ἔκδοσιν)

30 -